

7.

Chapter

PLACE AND IMPORTANCE MARKETING IN RECREATION MANAGEMENT

Mehmet DEMİREL¹

Alper KAYA²

Introduction

With the Industrial Revolution, significant increases have occurred in the economic incomes of countries. As a result of this increase in national income of countries, personal incomes have also increased in parallel. This situation affected social lives of individuals and as a result, it increased the time and amount spent for various leisure activities such as sports, entertainment, hobbies and tourism. In addition to these developments and advances, it is completely up to the people themselves which leisure activities they will participate in and which recreational activities they will prefer; participation in these activities emerges as a result of a free and personal choice (Özgener and Öztekin, 2017). Spending leisure time is one of the most important factors that increase and improve the quality of life of the individual in modern societies, and it helps the individual to discover, renew and reveal themselves (Çuhadar et al., 2019).

¹ Associate Professor. Necmettin Erbakan University, Faculty of Tourism, Department of Recreation Management. mehmetdemirel78@gmail.com

² Research Assistant., Necmettin Erbakan University, Faculty of Tourism, Department of Recreation Management. alper.kaya.gazi@gmail.com

References

- Akdoğan, M. Ş. (1983). Pazarlama Yönetim Fonksiyonları Açısından Hizmet Pazarlaması. *Erciyes Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi*, (5), 123-137.
- Ardahan, F. (2016). Her yönüyle rekreasyon. Detay Yayıncılık, Ankara.
- Argan, M. (2016). Boş Zaman ve Rekreasyon Pazarlaması, Suat Karaküçük (Ed.), *Rekreasyon Bilimi* içinde (s.201-240) Ankara: Gazi Kitabevi.
- Arslan, S. (2010) Yetişkin Kent Halkının Belediyelerin Serbest Zaman E ğ i t i - mi İle Rekreasyon Etkinliklerinin Sunumuna ve Yaşam Kalitesine Etkisine İlişkin Görüşleri (Ankara Büyükşehir Belediyesi Örneği). (Yayınlanmamış) Doktora Tezi. T.C. Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü Yaşam Boyu Öğrenme Ve Yetişkin Eğitimi Anabilim Dalı, Ankara.
- Aytaç, Ö. (2002). Boş Zaman Üzerine Kuramsal Yaklaşımlar. *Fırat Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, Cilt 12, 231-260.
- Aytaç, Ö. (2006). Tüketimcilik ve Metalaşma Kısacasında Boş Zaman. *Kocaeli Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, (11), 27-53.
- Çuhadar, A., Demirel, M., Er, Y., & Serdar, E. (2019). Lise Öğrencilerinde Boş Zaman Yönetimi Ve Gelecek Beklentisi İlişkisi. *Journal Of International Social Research*, 12(66). 1498-1505.
- Göral, Ş. (2020) Boş Zaman Eğitiminin Akademik Erteleme Davranışına Etkisi. (Yayınlanmamış) Doktora Tezi. T.C. Gazi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı, Ankara.
- Gül, T. (2014). Rekreasyon Olgusuna Genel Yaklaşım. Ali Yaylı (Ed.), *Rekreasyona Giriş* içinde (s.1-67). Ankara: Detay Yayıncılık.
- Gürbüz, M., & Aydın, A. H. (2012). Zaman Kavramı ve Yönetimi. *KSÜ Sosyal Bilimler Dergisi / KSU Journal of Social Sciences*, 9 (2), 1-20.
- Hacıoğlu, N., Gökdeniz, A., & Dinç, Y. (2003). Boş zaman ve rekreasyon yönetimi (örnek animasyon uygulamaları). Gözden Geçirilmiş ve Güncellenmiş Dördüncü Baskı, Detay Yayıncılık, Ankara.
- Hazar, A. (2014). Rekreasyon ve animasyon. Genişletilmiş Dördüncü Baskı. Ankara: Detay Yayıncılık.
- Hurd, A., & Anderson, D. M. (2017). Kraus' recreation & leisure in modern society, Elevent Edition. Jones & Bartlett Learning, Burlington.
- Karaküçük, S. (2014). Rekreasyon: boş zamanları değerlendirme. (Geliştirilmiş 7. Baskı) Ankara: Gazi Kitabevi.
- Karaoğlu, A. D. (2006). Üst Düzey Yöneticilerin Zaman Yönetimi. (Yayınlanmamış) Yüksek Lisans Tezi, T.C. Balıkesir Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, Endüstri Mühendisliği Anabilim Dalı. Balıkesir.
- Katırcı, H. (2012). Boş Zaman ve Rekreasyon Pazarlaması. Serdar Kocaekşi (Ed.), *Boş Zaman ve Rekreasyon Yönetimi* içinde (s. 80-105). Eskişehir: T.C. Anadolu Üniversitesi.

- Kement, Ü. (2014).”Rekreasyonun Diğer Alanlarla İlişkisi”, Ali Yaylı (Ed.), Rekreasyona Giriş içinde (s.81-136). Ankara: Detay Yayıncılık.
- Küçükaltan, D., Karalar, S., & Keskin, G. (2013). Etkili Zaman Yönetimi Uygulamalarında Yöneticileri Engelleyen Zaman Tuzakları: Edirne İl Merkezindeki Tekstil Fabrikalarında Görev Yapan Yöneticiler Üzerinde Bir Araştırma. *KMÜ Sosyal ve Ekonomik Araştırmalar Dergisi*, 15 (24): 65-73.
- Mancini, M. (2003). Time Management. The McGraw-Hill Companies, London.
- Okumuş, E. (2012). Boş Zamanlar ve Din. Niyazi Akyüz ve İhsan Çapcıoğlu (Ed.) *Din Sosyolojisi El Kitabı*. içinde (s. 667-723) Ankara: Grafiker Yayınları.
- Okumuş, E. (2013). Odunpazarı Evleri’nde Ramazan Gecelerinde Boş Zaman Mekanları. *Journal of Social Sciences Eskisehir Osmangazi University/Eskisehir Osmangazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*. 103-140.
- Ozankaya, Ö. (1975). Toplum Bilim Terimleri Sözlüğü (Vol. 415). Türk Dil Kurumu Yayınları. Ankara: Ankara Üniversitesi Basımevi.
- Özgener, F., & Öztekin, M. Y. (2017). Boş Zaman Pazarlaması Kapsamındaki Faaliyetlere Genel Bir Bakış. *Kırklareli Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi*, 6(3), 58-71.